

OPGEVOED

Elke week legt Annemiek Leclaire een lezersvraag voor aan deskundigen.

Hoe laat je een inwonend kind los?

Moeder: „Onze oudste van 19 jaar studeert, heeft stevige verkering en gaat steeds meer haar eigen gang, maar woont nog wel thuis. Nu verkeren we in die gekke tussenfase waarin ik de verantwoordelijkheid voor haar net niet kan loslaten. We wonen landelijk, een half uur fietsen vanaf het station. Ik hoor graag wanneer ze met de trein of de bus aankomt 's avonds, zodat ik haar in het donker tegemoet kan fietsen. Ook herinner ik er haar aan om door te geven of ze mee-eet, omdat ik het sneu vind als ze thuiskomt en er niks meer is. Ik verschil hierover van mening met mijn man. Hij vindt dat als kinderen 18 zijn het opvoeden ophoudt. Vergeet ze het door te geven? Dan geen eten. Daar leert ze juist van, zegt hij. In hoeverre is het pedagogisch verantwoord om rekening te houden met een inwonende jongvolwassene?”

ILLUSTRATIE MARTIEN TERVEEN

Naam en woonplaats zijn bij de redactie bekend. De rubriek Opgevoed is anoniem, omdat moeilijkheden in de opvoeding gevoelig liggen. Wilt u een dilemma in de opvoeding voorleggen? Stuur uw vraag of reacties naar opgevoed@nrc.nl

Afspraken maken

Tischa Neve: „Overleg met uw dochter en partner hoe jullie deze tussenfase zien. Op deze leeftijd is uw dochter een volwaardig lid van het gezin, dat rekening houdt met haar huisgenoten en meedraait met gezinstaken.

„Een van de afspraken is dat ze voor een bepaald tijdstip aangeeft of ze mee-eet. Doet ze dit niet, dan kan ze zelf iets maken. Een goede oefening in zelfstandigheid. Laat haar weten dat u dit niet meer voor haar oplost. Daarvan leert ze uiteindelijk het meest.

„Voor onveiligheid geldt iets anders. Als de weg inderdaad niet veilig is, zou uw dochter daar 's avonds laat niet in haar eentje moeten fietsen. Als ouders ervoor kiezen ergens te wonen waar kinderen niet veilig naar huis kunnen fietsen, is de consequentie dat daar afspraken over worden gemaakt.

„U kunt in dit geval uw dochter vragen om rekening te houden met uw reële bezorgdheid. Als ze laat thuiskomt, spreken jullie tijdig af waar en hoe laat u haar oppikt. En anders kan ze ervoor zorgen dat ze met iemand anders naar huis fietst, of bij een vriend of vriendin logeert.”

Meekijken

Liesbeth Groenhuijsen: „Uw dochter is zich op een gezonde manier aan het losweken. Gun uzelf de tijd om na jaren van zorg uw verant-

woordelijkheid te leren loslaten. Dat kan niet in één keer. Het is uw oudste, en een dochter bovendien. Dat kan voor moeders doorgaans net iets lastiger zijn.

„In hoeverre je als ouder je handen van een jongere kunt aftrekken, hangt af van zijn of haar ontwikkeling. De hersenen van jongeren zijn nog niet volgroeid. Daarom kunnen ze tot hun 23ste jaar ook in aanmerking komen voor het adolescentenstrafrecht, waarbij rekening wordt gehouden met wat ze kunnen inschatten en plannen.

„Dat uw dochter nog thuis woont, geeft u de kans mee te kijken met haar keuzes. In hoeverre kan zij bijvoorbeeld nadenken over haar eigen veiligheid? Hoe reflecteert zij zelf op dat fietsen 's nachts over die donkere landweg? En kan ze daarover adviezen aannemen? Praat daarover met uw dochter en partner. En zeg ook dat het voor u ingewikkeld is.

„Het ouderschap blijft een leven lang in ontwikkeling. Of ze kleuter zijn, uitwonende student of zelf vader of moeder worden; al naar gelang de leeftijd van kinderen leer je je als moeder anders tot hen verhouden. En hoewel de opvoeding na hun achttiende min of meer ten einde komt, leren kinderen nog heel lang lessen van hun ouders. Meestal minder door wat ouders zeggen dan door hun voorbeeldgedrag.”

Tischa Neve is psycholoog en opvoedkundige. Ze schreef *Pubers zijn leuk!* Ook heeft ze de opvoedpodcast *Even over mijn kind*.

Liesbeth Groenhuijsen is klinisch pedagoog.